

- 5) odnotowanie z aktualną datą i potwierdzenie podpisem w dzienniku konserwacji wyników przeglądu i dokonywanych czynności,
- 6) bezwzględne powiadomienie eksploatującego przerośnik o usterkach, które spowodowały konieczność wyłączenia przerośnika z eksploatacji, i dokonanie odpowiedniego wpisu do dziennika konserwacji.

2. W uzasadnionych przypadkach organ właściwej jednostki dozoru technicznego może określić krótsze terminy przeglądów, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 47. Dla przerośników eksploatowanych przed wejściem w życie rozporządzenia organ właściwej jednostki dozoru technicznego może uprościć i ograniczyć wymagany przepisami rozporządzenia zakres badań oraz dokumentacji.

§ 48. 1. Przerośniki, dla których eksploatujący:

- 1) posiada dokumentację dostarczoną przez wytwórcę, o której mowa w § 32 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 i 5, powinny być zgłoszone do badań odbiorczych,
- 2) nie posiada dokumentacji dostarczonej przez wytwórcę lub jest ona niekompletna, ale na przerośniku jest umieszczona tabliczka fabryczna umożliwiająca jego identyfikację, powinna być wykonana dokumentacja w formie uproszczonej,
- 3) nie posiada dokumentacji wytwórcy oraz żadnych elementów identyfikacyjnych, eksploatujący przerośnik powinien złożyć pisemne oświadczenie zawierające co najmniej:
  - a) sposób nabycia przerośnika,

- b) liczbę lat eksploatacji (rok budowy),
- c) stwierdzenie, że przerośnik ma oryginalną konstrukcję fabryczną,
- d) stwierdzenie, że w przerośniku nie dokonano wymiany podstawowych części i elementów nośnych.

2. Dokumentacja uproszczona, o której mowa w ust. 1 pkt 2, powinna zawierać co najmniej:

- 1) skrócony opis techniczny przerośnika z nazwą wytwórcy, numerem fabrycznym i rokiem budowy,
- 2) szkic przerośnika lub jego zdjęcie,
- 3) schemat zasilania, uproszczony schemat elektryczny, rodzaje zabezpieczeń i rodzaje przewodów,
- 4) schemat elektryczny i pneumatyczny,
- 5) protokoły pomiarów rezystancji oraz skuteczności ochrony przeciwporażeniowej,
- 6) obliczenia stateczności oraz stabilności urządzeń,
- 7) atesty na łańcuchy nośne,
- 8) atesty materiałowe na inne elementy nośne,
- 9) obliczenia wytrzymałościowe elementów nośnych.

3. Dla przerośników, o których mowa w ust. 1 pkt 3, organ właściwej jednostki dozoru technicznego ustala w zależności od stwierdzonego ich stanu technicznego indywidualny zakres dokumentacji i badań odbiorczych oraz badań materiałowych, wytrzymałościowych i specjalistycznych.

§ 49. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

828

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 12 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad etykietowania i wydawania etykiet urzędowych oraz rodzajów opakowań materiału siewnego.

Na podstawie art. 62 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 53, poz. 563 i Nr 76, poz. 811) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady etykietowania materiału siewnego i wydawania etykiet urzędowych oraz treść informacji zamieszczanych na etykietach,

- 2) rodzaje opakowań materiału siewnego, z uwzględnieniem opakowań małych, jako kryterium etykietowania kwalifikowanego materiału siewnego przez przedsiębiorców,
- 3) zasady i sposoby zabezpieczania opakowań.

Rozdział 2

Etykietowanie materiału siewnego

§ 2. Etykiety urzędowe i etykiety przedsiębiorcy są dokumentami identyfikującymi materiał siewny.

§ 3. Etykiety urzędowe są drukami ścisłego zarachowania.

§ 4. Etykiety urzędowe wydaje właściwy ze względu na miejsce położenia plantacji lub siedzibę przedsiębiorcy wojewódzki inspektor Inspekcji Nasiennej, na pisemny wniosek przedsiębiorcy, w terminie 7 dni roboczych od dnia wpływu wniosku.

§ 5. Etykiety urzędowe, z zastrzeżeniem § 6, mają kształt prostokąta o wymiarach nie mniejszych niż 110 x 67 mm.

§ 6. Etykiety dla materiału szkółkarskiego mają kształt prostokąta o wymiarach nie mniejszych niż 50 cm².

§ 7. 1. Ustala się następujące kolory etykiet dla poszczególnych kategorii materiału siewnego, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3:

1) przedbazowego	— biały z fioletowym przekątnym paskiem,
2) bazowego	— biały,
3) kwalifikowanego I rozmnożenia	— niebieski,
4) kwalifikowanego II rozmnożenia	— czerwony,
5) handlowego	— brązowy,
6) mieszanek	— zielony,
7) standardowego	— ciemnożółty.

2. Etykiety urzędowe dla materiału szkółkarskiego są koloru białego, a dla materiału szkółkarskiego o statusie „wolny od wirusów” koloru pomarańczowego.

3. Etykiety przedsiębiorcy dla materiału szkółkarskiego są koloru zielonego.

§ 8. Materiał siewny jest etykietowany w sposób trwały.

§ 9. Informacje na temat otrzymanych i wykorzystanych etykiet przedsiębiorca udostępnia organom Inspekcji Nasiennej.

§ 10. Na etykietach urzędowych, z wyłączeniem etykiet dla materiału szkółkarskiego, umieszcza się następujące informacje:

- 1) dla materiału siewnego kwalifikowanego urzędowo:
  - a) oznaczenie kraju produkcji tego materiału z podaniem jego pełnej nazwy lub skrótu,
  - b) nazwę urzędu przeprowadzającego kwalifikację,
  - c) kolejny numer etykiety,
  - d) numer identyfikacyjny przedsiębiorcy nadany przez Inspekcję Nasienną oraz jego imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby,
  - e) numer partii materiału siewnego,
  - f) miesiąc i rok zabezpieczenia opakowania lub pobrania próbki do oceny,
  - g) nazwę gatunku w języku polskim i po łacinie,
  - h) nazwę zwyczajową lub botaniczną lub typ użytkowy materiału siewnego, o ile występują,

- i) nazwę odmiany,
- j) wyraz „mieszaniec” oraz symbol F₁ poza nazwą odmiany w przypadku odmian mieszańcowych,
- k) nazwę albo kod składnika mieszańca, w przypadku jego składników, oraz wyrazy „składnik Ro” albo „składnik Rm”,
- l) kategorię materiału siewnego,
- m) deklarowaną masę albo liczbę nasion lub jednostek siewnych,
- n) rodzaj dodatku oraz stosunek masy kłębków lub masy nasion do masy całkowitej, jeżeli podana jest masa i stosowane są granulowane pestycydy, substancje otoczkujące lub inne dodatki w formie stałej,
- o) wyraz „jednokiełkowe” — w przypadku nasion jednokiełkowych,
- p) wyrazy „przeznaczone do siewu punktowego” — w przypadku nasion przeznaczonych do siewu punktowego,
- q) wyrazy „oceniane powtórnie” z podaniem miesiąca i roku badania, o ile przeprowadzono badanie powtórne zdolności kiełkowania,

2) dla mieszanek nasion roślin uprawnych:

- a) kategorię materiału siewnego mieszanki, wyrażoną za pomocą wyrazu „kwalifikowany”,
  - b) typ użytkowania mieszanki,
  - c) skład gatunkowy i odmianowy mieszanki w procentach
- oraz informacje, o których mowa w pkt 1 lit. a)—f), m) oraz q),

3) dla sadzeniaków ziemniaka:

- a) stopień kwalifikacji,
  - b) kalibraż podany w milimetrach,
  - c) informacje o stosowanych podczas przechowywania środkach chemicznych
- oraz informacje, o których mowa w pkt 1 lit. a)—g) oraz lit. i), l), m).

§ 11. 1. Na etykietach przedsiębiorcy umieszcza się następujące informacje:

- 1) dla materiału siewnego kwalifikowanego, standardowego i handlowego:
  - a) oznaczenie kategorii materiału siewnego za pomocą liter:
    - K albo K1 albo K2 — dla materiału kwalifikowanego,
    - ST — dla materiału standardowego,
    - Ho — dla materiału handlowego z określeniem jego odmiany,
    - H — dla materiału handlowego bez określenia odmiany,
  - b) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy,
  - c) numer identyfikacyjny przedsiębiorcy nadany przez Inspekcję Nasienną,
  - d) kolejny numer etykiety,
  - e) numer partii,
  - f) nazwę gatunku,

- g) nazwę odmiany napisaną literami alfabetu łacińskiego,
  - h) deklarowaną masę albo liczbę nasion,
  - i) rodzaj dodatku oraz stosunek masy kłębków lub masy nasion do masy całkowitej, jeżeli podana jest masa i stosowane są granulowane pestycydy, substancje otoczkujące lub inne dodatki w formie stałej,
- 2) dla materiału siewnego mieszanek roślin rolniczych:
- a) wyrazy „mieszanka handlowa”,
  - b) przeznaczenie (kierunek użytkowania),
  - c) skład gatunkowy i odmianowy podany w procentach
- oraz informacje, o których mowa w pkt 1 lit. b)—d) oraz g),
- 3) dla cebuli dymki:
- a) numer identyfikacyjny przedsiębiorcy nadany przez Inspekcję Nasienną lub jego imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres jego siedziby,
  - b) numer partii,
  - c) nazwę odmiany,
  - d) masę netto,
  - e) wielkość cebulek,
- 4) dla sadzeniaków ziemniaka umieszcza się odpowiednio dane określone w § 10 pkt 3.

2. Na małych opakowaniach umieszcza się odpowiednio dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3 z wyłączeniem pkt 1 lit. c). W przypadku materiału siewnego roślin warzywnych i ozdobnych dodatkowo wpisuje się termin przydatności do siewu.

§ 12. 1. Na etykietach urzędowych przeznaczonych dla materiału szkółkarskiego, z wyłączeniem nasion, umieszcza się następujące informacje:

- 1) imię, nazwisko i adres zamieszkania albo nazwę i adres siedziby przedsiębiorcy oraz jego numer identyfikacyjny nadany przez Inspekcję Nasienną,
- 2) nazwę gatunku,
- 3) nazwę odmiany,
- 4) nazwę podkładki lub wstawki,
- 5) kategorię materiału szkółkarskiego,
- 6) status zdrowotności albo stopień kwalifikacji,
- 7) ilość, wiek oraz formę materiału szkółkarskiego,
- 8) znak Inspekcji Nasiennej,
- 9) nazwę wojewódzkiego inspektoratu, który wykonał ocenę,
- 10) rok dokonania oceny,
- 11) kolejny numer etykiety.

2. W przypadku etykiety przedsiębiorcy dla materiału szkółkarskiego, z wyłączeniem nasion, ust. 1 pkt 1—5 i 7 stosuje się odpowiednio.

3. Na odwrotnej stronie etykiety, o której mowa w ust. 2, przedsiębiorca może umieszczać opis odmiany oraz sposób jej uprawy.

4. Na etykietach dla nasion materiału szkółkarskiego umieszcza się:

- 1) masę netto,
  - 2) rok zbioru albo żywotność nasion wyrażoną w procentach,
  - 3) datę zamknięcia opakowania
- oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, 5 i 6 oraz 8—11, dla etykiet urzędowych, a dla etykiet przedsiębiorcy informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3 oraz 5 i 6.

§ 13. W materiale szkółkarskim etykietowaniu podlegają:

- 1) pojedyncze rośliny lub ich części,
- 2) wiązki,
- 3) pojemniki wielokomorowe,
- 4) kartony,
- 5) worki,
- 6) palety.

§ 14. 1. Informacje na etykietach urzędowych umieszcza się, z zastrzeżeniem ust. 2, przy użyciu techniki drukarskiej lub innej o podobnym charakterze.

2. Dla materiału siewnego zrazów drzew i krzewów owocowych informacje, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 2, 3, 6, 7 i 10, mogą być wpisywane pismem odręcznym.

Rozdział 3

Rodzaje opakowań materiału siewnego

§ 15. Rozróżnia się następujące rodzaje opakowań:

- 1) w zależności od masy materiału siewnego:
  - a) małe,
  - b) pozostałe,
- 2) ze względu na sposób zamykania opakowania:
  - a) samozamykające się,
  - b) plombowane,
  - c) zszywane,
  - d) zawiązywane,
  - e) hermetyczne.

§ 16. 1. Małe opakowania są to opakowania, w których masa netto materiału siewnego nie przekracza dla:

- 1) roślin rolniczych:
  - a) nasion buraków:
    - jednokiełkowych do siewu punktowego (1 jednostka siewna — 100 tys. szt. nasion) — 2,5 kg,
    - wielokiełkowych — 10,0 kg,
  - b) nasion roślin pastewnych:
    - mieszanek nieprzeznaczonych do produkcji roślin pastewnych (opakowania typu A) — 2,0 kg,

- nasion kwalifikowanych, handlowych lub mieszanek pastewnych przeznaczonych do produkcji roślin pastewnych (opakowania typu B) — 10,0 kg,
- 2) sadzeniaków ziemniaka — 10,0 kg,
- 3) nasion roślin warzywnych:
  - a) strączkowych — 5,0 kg,
  - b) cebuli, trybuli, szparaga, buraka liściowego, buraka ćwikłowego, rzepy jadalnej, arbuza, dyni olbrzymiej, dyni zwyczajnej, marchwi jadalnej, szpinaku, skorzonery, salsefii, rozszponki, rzodkiewki — 0,5 kg,
  - c) innych warzyw — 0,1 kg,
- 4) materiału szkółkarskiego:
  - a) jabłoni i gruszy — 1,0 kg,
  - b) brzoskwini — 5,0 kg,
  - c) pozostałych nasion drzew owocowych — 2,0 kg.

2. Do masy netto materiału siewnego roślin rolniczych nie wlicza się masy granulatów pestycydów, substancji otoczkujących lub innych stałych dodatków.

§ 17. 1. Każdy rodzaj opakowania materiału siewnego:

- 1) ma wytrzymałość odpowiednią do masy zapakowanego materiału siewnego,
- 2) zapewnia utrzymanie jakości materiału siewnego zgodnej z wymaganiami określonymi odrębnymi przepisami, a ponadto
- 3) zabezpiecza przed kontaktem z zastosowanymi pestycydami — w przypadku materiału siewnego zaprawionego,
- 4) chroni otoczkę materiału siewnego — w przypadku materiału siewnego otoczkowanego.

2. Opakowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest opakowaniem jednorazowym.

§ 18. Zamknięcie opakowania materiału siewnego jest zabezpieczane przez Inspekcję Nasienną albo przedsiębiorcę.

§ 19. 1. Wyróżnia się następujące sposoby zabezpieczenia zamknięcia opakowań materiału siewnego:

- 1) plombowanie,
- 2) banderolowanie,
- 3) pieczętowanie,
- 4) etykietowanie przy użyciu etykiety samoprzylepnej.

2. W przypadku opakowań zszytych maszynowo etykieta urzędowa albo etykieta przedsiębiorcy jest przesywana szwem zamykającym opakowanie.

3. Opakowania papierowe lub z tworzyw sztucznych, nieposiadające otworów innych niż otwory do napełniania, zabezpiecza się przez ich samozamykanie.

§ 20. Opakowania zawiązywane, z wyłączeniem opakowań materiału szkółkarskiego, zabezpiecza się jednym ze sposobów, o których mowa w § 19 ust. 1 pkt 1, 2 i 4.

§ 21. Każdy rodzaj opakowania zabezpiecza się ponownie, gdy zachodzi konieczność jego otwarcia.

§ 22. 1. Przy zabezpieczaniu, o którym mowa w § 19, na etykiecie wpisuje się datę zabezpieczenia oraz nazwę urzędu albo przedsiębiorcy odpowiedzialnego za to zabezpieczenie.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie w przypadku ponownego zabezpieczania materiału siewnego.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 23. Etykiety założone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność, w przypadku:

- 1) materiału szkółkarskiego — do dnia 30 czerwca 2002 r.,
- 2) materiału siewnego innego niż szkółkarski — do dnia 31 grudnia 2002 r.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *A. Balazs*

829

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 lipca 2001 r.

w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania konkursu dla kandydatów na aplikantów notarialnych.

Na podstawie art. 71 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 22, poz. 91, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178,

z 2000 r. Nr 48, poz. 551, Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 635) zarządza się, co następuje: